

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

Kiosztási feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesegyre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajcár.
Kiosztási csupán a kiadók hivatalánál lehet B. Gyermaton.

Hirdetési díja:
Öt hetes hirdetés 5 kr. Helyes minden beiktatásnál 30 kr.
Nyitóló hirdetés 20 kr. — Nagyobb és többeszeri hirdetések
jutányosan csökkenthetők.

A lap szellemi részére a a nyitólóhoz vonatkozó minden
könyvtárak a szerkesztőhöz küldendők.

Kiosztási pénz, reklamátiók, és hirdetések
a kiadókhoz küldendők.

ARANY JÁNOS

halálára.

Eddig a föld kebelét kutató föl az emberi önzés:
Most legfőbb kincsét föld kebelébe levé!
Meggzenelt vagy, föld! Kincset rejtessz kebelédbe:
Mert a magyar nemzet neked adá Aranyát!
(Bayard.)

A menekülés.

(T.) Ha meggondoljuk, hogy adóztatási rendszerünk az önkényuralom alatt behozott alapokra volt és van fektetve, még pedig a társadalom jogainak és érdekeinek figyelembe vétele nélkül; ha meggondoljuk, hogy adóztatási törvényeink, illetőleg rendeleteink egészen egyoldalú felfogással lévén szerkesztve, csakis az állam javát tartották szem előtt, nem nézvé a társadalmat egyébként, mint adóalany, melyből a kivetett összeget ki kell préselni minden áron; és ha felvesszük, hogy mikor adózók és adóztatók közt különbség merült fel, mikor az adózók sérelmekkel álltak elő, keserves panaszokat emelvén, hát nem volt igazságszolgáltatás és nem volt bíróság, hanem a panasz felett az adóztató fél ítél, ki ellen tulajdonképpen a panasz emeltetett; mondom, ha mindezeket szemügyre vesszük, az adóztatási rendszer önkénye teljes valóságában előttünk áll, s azon, hogy ily rendszer mellett minden lépten-nyomon visszaélések merültek föl, s az adóztató közegek a társadalomnak már-már üldözőivé fajultak, — nem csodálkozhatunk egy cseppet sem. Hiszen szabadjára voltak hagyva egészen,

nem korlátozta és korlátozhatta őket senki és semmi.

Valóságos adóztatási abszolútizmus volt ez. A pénzügyminiszternek csak arra volt szüksége, hogy a költségvetést előterjeszesse. Ennyi millió kell. Az országgyűlés megvitatta, hogy kell-e, ami kellett, azt megazavazta, s ezzel annyit mondott a miniszternek: „Most már hajtsd be.” S ezzel az egész adózó társadalom át volt adva a miniszternek, ki ismét átadta azt közegeinek, kik aztán a közönségre rázudulván, a kivetést és behajtást, csakis az állam érdekét tartván szem előtt, nem törvények, hanem rendeletek nyomán, saját szakállukra körlehetetlenül teljesítették, mert az egész feladat abban kulminált: hogy az adók befolyjanak.

A társadalom, hogy az azt megillető drasztikus kifejezéssel éljünk: ordított mint a kit nyúztak. Mert hát nyúzták. Ezernyi eset merült és merül fel, melyre, hogy nyúzás, rá lehet mondani minden nagyítás nélkül.

És nem mondjuk, hogy ebben a nyúzásban akár a miniszternek, akár közegeinek kedvük lett volna, sőt megvagyunk róla győződve, hogy mikor a jajveszeklést hallották, hát szédültek. De hiszen nem is bennük, hanem a rendszerben volt a hiba. Akartak ők a dolgon segíteni először, számtalanszor, ámde a bajt sok esetben, a helytelen gyógyszer által, még súlyosabbá tették.

Én Istenem! De hiszen ne menjünk tovább: itt a hideg víz! Még csak néhány évvel ezelőtt is, meleggel pancsolták azt, amit most hideg vízzel gyógyítanak. A rheumákat például, melyet a meleg csak elmérgesített. És számtalan olyan bajt, melyet ma a hideg

víz gyógyít, nem voltak képesek megszüntetni. Pedig hát a víz! . . . A mely gyógyszer öregebb a világnál. És nem ismertük hatását. Hogy felismerjük, évezredek kellett hozzá.

Nos? Hát mi csodálkozni való van azon, miszerint senkinek se jutott eszébe, hogy ott, ahol felperes és alperes, ahol adóztató és adózó fél van: ott bírónak, ott olyannak is kell lenni, ki a két fél közt felmerülő vitás kérdésekben avagy panaszok esetében az igazságot szolgáltatja. Ki hallott olyan rendeltetést uram fia, ahol a felperes tulajdonképpen bíró is? Ahol csak a felperesnek van joga, de az alperesnek nincs, de ha van is, olyan nincs, aki érvényesítse. Szóval, ahol a felperest, hacsak ő maga nem korlátozza magát, hát nem korlátozhatja senki más. Még a fejedelem se, még a parlament se!

Hát ez nem baaa rendszer, hanem még a baaa rendszernél is rosszabb. A baaa még is, csak parancsol valaki, de a mi adóztató közegünknek nem parancsol senki. Hogy a fejedelem parancsoljon, azt nem engedte az alkotmány, az alkotmány meg adóztatási törvényekkel és igazságszolgáltatással nem bírván nem tudott parancsolni. Hát most már az adóztató végrehajtó hatalom kénye kedvére volt hagyva, s hogy csak annyi visszaélést követett el, még hálát adhatunk neki érte, mert aminthogy ennyit elkövetett, még egyszer ennyit is elkövetett volna, mert ahogy nem parancsolt neki semmi ebben, nem parancsolt volna abban sem.

De hát amiut mondtuk: nem volt benne rosszakarát; sőt igen sok oly intézkedést tett, melyek a leghazafiasabb jóakaratót tanúsították.

A „NÓGRÁDI LAPOK” TÁRCZAJA.

A Gabi szüretjén.

„Jó reggelt, brüder! Hogy aludtál, Phoibosz Apollón?”
Ny szókkel toppant be a naphoz Zeusz, a nagy isten.
„Jó reggelt, szervusz!” felel ilyen Phoibosz Apollón
S egy nagyot átván, rágyújt és kérdi: mi újság?
„Jaj, szentem, baj van! Meghívót kaptam exennel:
Gyermati szüretben szüretet most Gábor, a kedves!”
Ily diskurzus folyt az Olympon. — Lássuk a földet,
Mert az Olymponról a földet bámulta Danóka
Megtöltötte. Tehát szaporán im lássuk a medvét!
Gyermati szüretben muri és saj volt napirenden
Szőlőgazdáknek keserűségére, mivelhogy
Többet ivott meg a sok vendég, mint mennyit a termés
Testvérek kört ér az idén. — Lám, Gábor, a kedves,
Oly szüretet tartott, hogy az ember hitte mesének.
Jer, Múzsám, kösd föl tenyeres vén bocsorodat most,
Hogy méltóképpen tudhassak szengeti, minthogy
A nok szépséget, kedvességét lehetetlen
Úgy ecsegetnem, a mint illendő volna. Azért hát
Mondókámat csak mogoró héjjába szorítom.
Lenke, Irén, Margit, Gliza kettő a Fánl ragyogtak
Gyémántként ottan gyönyörűségére szívünknek.
Ferkó nótáknak dolgában nem vala fővény
S járta az ifjúság, forgott, mint éjszaki szélvész!
Nemcsak a tánczért kell neknek köszönettel adósunk:
Ám köszönet jussan díjkul a sok enivalóért!
Margit, a szép gyermek, nem késett menni a fűzhöz,
Bár maga is fáradt, nem késett gesztenye-sütni! —
Lássuk a férfiakat, mint forogtak a kupákat
S dicsekszik méltán Gábor a sok inivalóért!
Jó Károly, József, Cyula, Anzelm és Pall bácsi,
Zoltán és Öreges Sándor itt látjuk a körben.
És ott ül Frigyes úr, a kezét áldára emelvén;
Míglen amott doktor bátyánk magyarázza a törvényt,

Tél urambátyám nagy társalattog imitten.
Érti hatalmát a saját bátyája, Danóka.
És a tenor hangú Lejos is produkálja magát, míg
Mély basszus hangon mórál a cigányor Ivánusok.
S kik voltak még ott fiatalágunk kebeléből?
Jancsi, Sanyó kettő a hozza még Noldika, Béla.
Ámde elég, minthogy kézen van a negyvenedik sor;
Sutba dobom lantom, kíváncsán: százasor, ezersor
Érjünk ily vidám szüretet! S most — vége a dalszám!
Tivóleon.

Komoly tárczacikk.

(Ajánlva a kormány és közegek figyelmébe.)

Sárga helytől.

(Vége.)

8. No, ha már passusról beszélünk, beszéljünk még tovább is róla s tárjuk fel azon visszaéléseket, melyek által csakugyan vérgis zaklattatik a közönség a passusvizsgáló bizottság részéről, és ha ez úgy volna mindenütt mint B. Gyermaton, bizonyosak vagyunk benne, hogy a magas Kormányának rég meg kellett volna szüntetni ezeket a bizottságokat; mert bizonyosan tömegesen felszólaltak volna azok ellen már a törvényhatóságok is, belátva azok célzatlanságát és csupán a közönség zaklatására szolgáló irányát.

Ha ugyanis minden egyes marhadarab megvizsgálhatónak előbb, hogysem a vásártérre beállítatik, akkor igen is volna ratiója ezen intézkedésnek; de mikor ez teljes lehetetlenség: akkor tehát az egész passusvizsgáló bizottság csak haszontalan brutalitás.

Melyik ilyenféle bizottság akasztotta meg már valahol a marhavést? — Egy sem! — Tehát el vele! — Ne zaklassa a közönséget a ne csigázza fel egész a kitörésig a békés kedélyeket!

Nézünk csak, mily elemekből van ezen bizottság például B. Gyermaton alakítva: egy kéményapró, egy katlanos, egy csizmadia vagy szabó és tán egy kefékötőből? (No, ez igazán tudományos atyafiság, akarám mondani: bizottság! Cs—ó.)

Ezek — tehát — beszedik a passusokat rakásra, plajbászszal valami számot rápingálnak, beincassálják a garasokat — kőbe kőbe nagyot isznak a hasiért (úgy is dukál! Cs—ó.), a szegény nép meg ordít, lár-máz, tolong, ázik, fázik a „búdká” (magyarul: putri. Cs—ó.) körül, egyesek pedig egy-egy csizma háromkodást is megiskiroznak, míg végre egy tisztelt férfa a bizottságnak az ajtón kilép, hozván egy ayaláb passust a karján, vagy téli időben csak az orrát kidugván a kicsinyded ablak egyik táblafőkjén, s elkendi felhívni a passusok azon tulajdonságait, kik épen akkor nincsenek ott, vagy ha ott vannak is, hát nagyon messze hátul, s míg átvérgedik a szerencsétlen áldozat a kinyújtott késhöz a csőrbe belenyomja a kívánt másfél garast, hát hálát adhat a jó Istennek, hogy csak a szüre s nem egyszerűen a bőre is leszakadt róla s ezzel nagy idő mulik. Vagy végre ezen bizottsági érdemes tag ur oly nevetek kiált ki, hogy csak a mindenható Isten tudja, hogy az alatt a név alatt az a becsületlen ember rejlik, aki reggeltől várja neve kiáltását s passusa kiadatását, ott az ablak alatt. Ó maga ugyan nem ismer nevére! Így például: hogy tudná azt az a szegény Kormonyi János, hogy Rom-

...noha mind hiába! Nem volt, azaz hogy volt hideg víz, de a benne rejlő gyógyerő nem volt még felismerve. Volt igazságszolgáltatás, volt bíróság és törvénykezés más esetekben, s imo senkinek se jutott eszébe, hogy a pénzügyi téren is kell lenni. Míg egyszer csak, — s bizonyosan véletlenségből, ráakadtak. Nem tudom én, hol botlottak bele, Németországban-e vagy Belgiumban. Elég az hozzá, hogy majd elképpedtek, mikor látták: hogy hiszen hát ezt már régen fel lehetett volna állítani, azaz: a bíraskodást a pénzügyek terén!

Nesze neked Kolumbus tojás! És pedig hányszor fogja még magát előadni ilyen eset!

Denique, most már itthon vagyunk! A törvények már meg vannak csinálva, a pénzügyi bíraskodás eszméje készen, csak az országgyűlésnek kell felette határozni, a mi ez alatt az ülészak alatt megtörténik.

Orditoztunk, kiabáltunk, jajgattunk, plane már gyilkoltunk is; mind nem ért semmit. Éa ki tudja, hova jutottunk volna, mi lett volna velünk, ha kezünk ügyébe nem akad ez a véletlenség, mely megint csak elhiteti velünk ama közmondás igazságát, hogy: „A hol baj van, a segítség is ott szokott jelentkezni!”

Halottak napján.

Gyakran szoktam gondolkodni a gyakorta van-
nak komor, sötét gondolataim! — E mai napon különösen összejáratok minden körülmény, hogy szomorú, rideg gondolatokat támasszon agyamban s a keserűség könnyűjét csalja szemembe s a könnyel, ez égő, fájó könnyel adózom én is a halottak emlékének.

Az egész világ a temetőbe megy!

Oh, hisz e napon meg kell emlékeznünk az elhunytakról s a nagy tömeg szívesen hódol a bevett szokásnak, hisz oly szépen néz ki felkoszorúzza a — máskor gondozatlan, elbagyattott — sír!

Ezek szomorú gondolataim által szült éles, — de annál igazabb — szavak!

A tömegnek csak oly kis részét vezérli a valódi kegyelet ide a holtak országába, a többiek eljönnek divatból, szokásból!

Egyik is, másik is koszorút tűz az elköltözöttnek síremlékére, csak hogy a kegyelet koszorúzza sírok soh sincsenek pusztán, elbagyattva, gondozatlanul, ellenben ama más sírokat benővi a gaz s bojtortján, nincs ki a nyár virágaiból csak egy füzéket is tűzve a díszes emlékre, hanem e napon nem lehet jeltelenül hagyni a keresztet, hisz mit szólna a világ, ha nem látná ott pompázni az óriási virágkoszorút! — Mert ez így divat!

Oh, mennyivel jobban díszíti amaz egyszerű fa keresztet az a szerény folyondár koszorú, körülvéve őt hat piczi viasz gyertyácskától, — mint ama másik óriás márvány obeliszket az a finom francia virágokból készült, szalag lobogós búzake füzér.

Az egyszerű fakereszt mellett balomra áll a sok hervadt koszorúcska, mely szavak nélkül is tanuskodik a valódi kegyeletről, a kis sírdomb be van ültetve virágokkal, melyek nyílásuk által bizonyítják s jutalmazták az ápoló kezek fáradozásait; a pompás obeliszkon nem látunk — ez egyen kívül — koszorút, s a domb tetején szemünk hasztalan keresne virágokat! — Feladás moha lepte be a halmot s csak a divat, a szokás hozza el évente e napon az ékes füzért!

Körülöttem száz és száz hant s mindegyik alatt egy élet s egy élettörténet fekszik eltemetve! Oh, ha e sírok beszélni tudnának! — Nem, nem volna az jó! hisz néha a sírokat látogató idegennek szívét repesztene meg egy ilyen elmondott élettörténet. Elégge érthetően beszélnek néha az emlékköbe vésett betűk s a sírhant felett hajlongó fa száraz hulló lombjai elbeszéli az alatt nyugvónak szív és élettörténetét. — Olvasunk csak el:

Itt nyugszik K. Ida, élt 17 évet! — Szegény, mily ifjan halt meg! — Az előzősákból fűzött koszorú, melylyel keresztje ép most feldíszítették, tanuskodik, hogy az alatt pihenő még nincs elfeledve s a sír körüli hervadt koszorúk elárulják, hogy az elköltözöttnek — legalább emléke — még forrón szeretett!

Halgassuk meg, mit sug a fa lombja!?

Nagyon, nagyon szerettem őt! — S ő, óh bizonyára ép oly hővvel szeretett viszont! — Szegénységünk gátolta összekelésünket, de mi türelemmel vártunk, s teljes szívünkkel bíztunk egy szép jövőben Egy napon eljött búcsúzni, mert el kellett távoznia.

Elválásunknál egy gyűrűt adott, hogy azt őrizzem meg viszatértéig; drága kincse volt e gyűrű, egyetlen emléke meghalt édes anyjától! — Oh, én híven megőrzém azt! — Naponta százszor is megcsokolám, beszéltem hozzá a szerelem édes szavaival, tanuja volt bánatomnak, könnyeimnek, s minden este a gyűrűt ajkamhoz szorítva — imádkoztam az ő szerencsés hazaérkezéért.

Igy mult el tíz hosszú, kínos, gyötrelmes hét. Én napról napra vártam, imáztam, reméltem, és a mellett szenvedtem kimondhatatlan sokat! Sorai — melyek néha néha kezemhez jutának — elmondák nekem, hogy ő is szenved, — de megnyugszik a végzet akarától, — s reménytel azívvél várja a viszontlátás édes perczeit!

De ez másként volt megírva a csillagokban! — Soká, soká vártam őt! Arcom rózsái egyenkint és észrevétlenül hullottak el, s végre egy borzasztó napou szegény zaklatott szívem megszakadt. — Az emberek szívakoztak szomorú sorsom felett, az anyéim kétségbeesetten, zokogva kísérték ide az öröknugalom helyére, s letettek a hideg földbe, mielőtt „őt” viszont láttam! Oh, ti nem képzelitek minő kínos az ilyen halál! — Meghalni azért, kit szeretünk, a nélkül, hogy egy bucsu csókkal ajkainkon indulnánk az örökké valóság hosszú útjára!

hányi Jónás kikiáltásánál önöki kellene visszakáltani, hogy „hier!”?

A mult tél egyik vásárján csak az Isten őrizte, hogy a nemcsa bizottságra nem fordította rá a türelmét vesztett nép a bódét. (Én is ott voltam akkor. Cz—ó.)

Azon cél, amelyért ereu bizottság szervezve van, el nem érhető: tehát mint céltalan és célszerűtlen intézmény, beszüntetendő!

9. Mint az értelmiséghez tartozó egyének, nem mondhatjuk azt, hogy a közegészség ügyének vajmi keveset használ a körorvosi intézmény; hanem igen is inkább azt állítjuk, hogy egy buzgó, hivatását hűen betöltő körorvos valódi áldása a népnek! De azért bátran kockáztatjuk azt a kérdést Nógrád és tán a haza összes megyéinek közsegoihez, hogy: hányan vagytok ugyan drága közsegoim, kik (nyolvtan — uraim — nyelvtan! Cz—ó.) annyira dicsokekednek körorvosokkal, hogy többet tesz a kellő kötelességnél, vagy hogy kötelességét pontosan teljesíti? Adja Isten, hogy minél több ilyen közsego legyen! De bizony mi kénytelenek vagyunk fájdalommal kinyilatkoztatni, hogy ha minden haza polgára csak annyira buzogna kötelességteljesítésében, mint ami körorvosaink, akkor ugyan a haza soh'ne derülne fényre! És ez nagy szó — uraim!

Már egyszer egy megyei bizottsági tag által voltak önök erre figyelmeztetve, s még sem iparkodnak arról meggyőzni a népet, hogy az ő javára vannak rendelve.

Hány közsegoiban tartottak önök beszédet a tisztaság, a rendről?

Hány közsegoiban vizsgálták meg a kocsamáros pálinkáját, borát, rozsdaméreggel telt edényeit?

Hány közsegoiban jutott esztükbe tudakozódni, hogy a mészáros tart-e rendszeren húst, s egészséges húst mér e, megvizsgálták? S ha ellenkezőt tapasztaltak: melyik meg'ei hatóságnál tették meg a kellő lépéseket arra, hogy a közsegi zsidómészárosok rászorításának a nép számára mindig egészséges húst tartani?

Hány közsegi iskolát vizsgáltak meg s czélszerűtlen, egészséggölő voltánál fogva, hol buzogtak azon, hogy egészséges iskola létesíttessék?

Hány közsegoiban tudakozódtak utána, hogy a halottkém értelmes ember e, s teljesíti e pontosan kötelességét, vagy érti-e hivatását?

Hány közsegoiban vették e o r a m a vén babákat, hogy: anyók, hát hogy bánik kend a gyermekágyas asszonyokkal? hogyan fürösztli, hogyan pólyázza az újonaszülött kicsinykéket? Mit tesz ilyen, mit tesz olyan körülmények között?

Vagy ez nem az önök hivatása? — Ez nem az önök kötelessége? (Kisebbsé gondjuk is nagyobb annál. Cz—ó.)

Igen is az! s kérjük, ha eddig nem tették ezt, siessetek mulasztásaikat pótolni, mert sokkal jobb jót tenpi később is, mint soha. S legyenek meggyőződve, hogy a nép is vonzóbban fog ragaszkodni önökhez.

Iparkodjanak a népet azon biedelemből, minden célravezető módon kiforgatni, hogy az orvos öl.

10. A párbér eltörléséről, a szabadipar korlátozásáról, mint a haza népének e sarkalatos, e nyomós terheiről és bajairól tanácskozni, majd a jövő őszi közgyűlést megelőző napján fogunk, de nem mulasztatjuk a kormányt a haza azon fonós sebére figyelmeztetni, mely hazánk mindkét szélén a panslavizmus

Végre megjött! lelki szemcsimmel láttam onét a magas mennyekből, hogy kebleben akkor is a legforróbb, legtiédább szerelem lángolt éretem, s félőrülten rohant ide a holtak hazájába, hogy menyasszonya helyett, a hideg fejfát ölelje át, s a koszorút, — mely homlokom vala ékesítendő — ide tűzze sírkoszorújára.

De a gyűrűt híven megőrzém, itt van most is ujjamon, velem jött az öröklétbe, s büverejénél fogva enyém marad az ő szíve, szereleme, az életben, a halálban, a síron túl is, s jól tudom, hogy végre egy máséi leszünk az örökkévalóságban!

Ezt susogták a hulló lombok, ez volt egy ifju szív története! — Menjünk tovább!

Összeborzadtam! A temető e része oly komor, hangtalan volt; a felékesített sírok lámpáinak fénye kísértetiesen világítá meg ama halmot, melynél most megállapodám: földbe süllyedi kereszt, száraz kőro koszorúval, a sírdomb széttaposva; mindez eléggé megmutatá, hogy itt egy mindenkitől elfeledett aluszása örök álmát.

Valjon ki lehetett ő? Meglehet, hogy szép, reményteljes ifju volt, s fájt neki elhagyni az életet, melyben őt mindenki szerette; . . . szülői, testvérei tán kétségbeesettek voltak halála felett, s önéletükkel szívesen megváltották volna őt!

Első évben bizonyára virágos volt a kis balom s a keresztet minduntalan friss koszorú ékíté. . . . Néhány év, és minden megváltozott! A sír pusztá, az emléke — feledésbe ment!

És mégis boldog az alatt nyugvó, az elfeledett, a sírok lakói csak békés és nyugalmat ismernek! nem báborítja őket földi kín, s az ember — akarata ellen — oda vágyódik közéjük!

Mi is az élet? Egynek mosolygó tavasz, a másiknak zord téli nap, az öröm és boldogság egyetlen sugara nélkül!

Ez is az ifj, elő végre ide pihenni, s — az életben bármilyen különbözök — egyenlő sorsuk van itt; a szellő ellebeg a sírok felett, s ugyanegy dalt susog boldog és boldogtalannak. Nyugodjatok; legyen a hant könnyű porló tetemetek felett!

Én is ide vágyódom közétek, elmondván a költővel:

Jó lesz ott lent megpihenni,

Oda lent majd nem fáj semmi!

Tanúgy.

Jegyzőkönyv, a nógrádmegyei tanítótestületnek f. 1882. évi augusztus hó 30-án Szécsényben tartott rendes ér közgyűléséről.

1. A közgyűlés első mozzanata, hogy Percze Lajos kartára minta előadását mely a beszéd és értelemgyakorlatokból választatott s a r. k. iskolában az I. és II. osztály néhány növendékével tartatott, mely érdeklődéssel hallgatta meg.

Mely előadás tárgyilagosan megbíráltatván ez alkalommal leginkább kiemelendő előadónak a gyermekek iránt tanúsított szelid és megnyerő bánásmódja, végre előadónak jegyzőkönyvileg is köszönet szavaztatott. —

és dácromanizmus üzelmei által mind mind jobban terjed s vétke elhanyagolás által később utóbb oly kórrá fajulhat, hogy csak élethalálra vált operationál segíthetői rajta, vagy elveszünk mindnyájan.

Aki hűtlen saját édes anyjához, nem méltó gyermekének nevezetelni, menjen el pokolig. (No, no. Cz—ó.) Szívesen szabadulunk tőle, s cserébe hozzuk be testvéreinket a csángókat s tartasuk meg az ezredéves jubileum alkalmával az ősiute testvéries ölelkizést!!!

Éljen! Éljen! Éljen!

Ezzel a jegyzőkönyv felolvasatott s aláíratott.

Kelt mint fenn. Dubovszky Gergely, Eudrefalvai Ignác, Himezi Hámosy Jakó, Járásy Bálint, Rákerdy Jónás, Sarjanszky Iván, Sajnosy György, Szablya Lőrincz, Szentseky Kálmán, Tieszóczy Józsa.

Most egyszerre közéjük toppantam én s megcsörgetve kardomat, harsány hangon foglyaimnak nyilváníttam őket; mire ezek — a jegyzőkönyvet is ott felejtve — ugy szétszaladtak, mint a patkányok, ha egy rattlor kutyka közből ugrik s mire a jegyzőkönyvet hirtelen magamból kaparítottam s megfordultam volna, hogy bekísérjem őket a jó helyre, már egy sem volt ott.

Ime, átadom a jegyzőkönyvet most Szerkesztő urnak, azon kérelemmel, hogy ha csak lehet, tegye be a „N. L.” tárczájába, hadd lássa a világ és a kormány, hogy Nógrádban sincs minden ember sorsával megelégedve.

A dominusokra pedig jó lesz felügyelni, hogy — amint kitűzték, — jövő őszi közgyűlésen nagyobb bajt ne okozzanak.

A közgyűlés megtartásának helyéül a casino helyisége engedtetvén át, belépéskor annak fenkölt szellemű a tanügy fontos voltának tudatát átthattatott elnöke Tarasztyánszky István által, úgy a casino egy- let, mint Szécsény városa nevében üdvözlötett. E fo- gadtatás minden egyes szava a valódi szeretetet tü- rőzők vissza. varázsként hatva át a kebleket, hogy ott maradáno emléket képezzenek.

E szíves fogadtatásra a tanítótestület ékes szavú elnöke válaszolt.

3. Alig hangzottak el a szíves fogadtatást tol- másoló szavak, már is új meglepetésben részesült a tantesület, ugyanis Pintér Sándor úr remek előadást tartott az östörténelemből, tekintettel Szécsény vidékére a az ennek alapjául szolgáló a példás rendben tartott saját gyűjteményét is bemutatván.

Előadónak e felette remek elődásaért egyhan- gulag forró köszönet szavaztatott. E tanulmány szö- vegezésére pedig a az irattár számára való átengedés, úgy a megye lapjaiban való közlés végett előadó fel- kéretett a az meg is ígértetett.

4. Kemény Gábor kartárs, a kérelhetetlen vég- zet egyik áldozatát juttatá elmükbe, midőn úgy a tanügy, mint egyesek java előmozdítására törekvő egyik fáradsáttalan kartársunk, az oly korán elhunyt Chikán Mihály felett, ki ez egyet első megalapítói közé is tartozott, megtartá gondosan a jelesül szerkesz- tett emlékbeszédét.

Melyért szerkesztőjének jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott, az emlékbeszédnek irattárba való helye- zése, a bánatos üdvögyhez pedig részvétirat menesz- tene határozatott.

A tulajdonképeni közgyűlés.

5. Alelnök, noha az elnök betegeskedése folytán a meghívók kissé későn bocsáttattak ki, a tagokat elég nagy számban látván jelen, a közgyűlést meg- nyitottanak nyilvánítja; mielőtt azonban a tárgyalások megkezdődne, jegyzők jelen nem létében e gyűlés tartamára jegyző választásra hívja fel a közgyűlést.

A közgyűlés ez alkalomra jegyzőül Wagner Ist- vánt választotta meg.

6. A tárgysorozat szerint elnök jelentése követ- kezvén, e jelentés az alelnök rendelkezésére bocsátott- nak adatik, a elnöknek már fentebb említett beteges- kedése miatt csakis röviden az alább következőkben torjeszthetett elő és pedig:

A mult 1881. évi aug. 4 én a tanító testületi köz- gyűlés által az országos képviseleti tanitógyűlésen való képviselésre kiküldött, a nevezett gyűlésen meg- jelent s a hírlapokból is eléggé ismert jelentése értel- mében járt el. Ez alkalommal megemlítendő, hogy e gyűlésen sikerült a jelesebb tanügyi férfiak és a kor- mány között némi egyértelműséget hozni létre.

Továbbá a megye tanító-testületét szomorú ese- mények is érték, úgy Molnár Aladár kitűnő tanügy barát és író, Chikán Mihály polg. isk. tanító s a me- gyei tanítóegylet egyik megalapítója és Bárány Ignác képezdei igazgató a országosan elismert képzőtanár elhunytával — kik az érzett mély kegyelet jeléül a késő utódaink számára jegyzőkönyvileg is meg örököztettek.

Részletes ügyeinkre nézve, a körök jelentéseiből felemlítették a következők:

A sziráki körben egy gyűlés tartatott f. ó. má- jus hó 1 én

Felolvasást tartott Igaz Antal cseegi tanító ily czímen „Melyek a jó fegyelem követelményei a nép iskolában nevelést és oktatást illetőleg.”

Előadást tartott Bartos János vanyarci tanító a magyartörténelemből.

Elhaltak Bartos Pál dengoleti és Dornyák Már- ton torényi tanítók.

Eltávoztak: Závodszky Georgin, Gyurkovits Gyula, Oberle Vendel és Matyasovszky Alajos.

Új tagokul jelentkezők: Palkovits János, Sipos László, Delits Sándor, Szamkó Alajos, Tóth Ferenc és Sztachó József.

A füleki körben két gyűlés tartatott, m. é. okt. 22. és f. ó. május hóban.

Felolvasást tartott Koháry János kartárs e czi- men „Soroltassanak elő az iskolamulasztások főbb okai, leginkább a fülekijárában” Stille Antal és Nagy József ez utóbbi a modern paedagogia és a vallásos nevelés czímén.

Előadást tartott Kablay István a-tarjáni tanító.

Új tagokul jelentkezők: Szabó József, Árvay Károly, Sille Antal, Szakóczy Nándor és Gyurcsó Antal tanítók, Jungmann Mihály salgótarjáni orvos és Delitsch Károly kis torenei plébános.

A b. gyarmati körben egy gyűlés tartatott.

Felolvasást tartott Wágner István egy tanügy- történelmi tanulmányból, tekintettel a jelenre.

A losonczyi körben egy gyűlés tartatott folyó évi augusztus hó 1-én.

Felolvasást tartott Schnoff János kép. tanár a testgyakorlatról és Dapay Kálmán a gyermekkertti foglalkozásokról.

Tagul jelentkezett Kiss Lajos losonczyi áll. tan. A szécsényi körben két gyűlés tartatott.

Előadást tartott Paulibyi Dániel kartárs a föld- rajzból és Spitzer Lipót a természetrajzból.

A nógrádi kör jelentése nem érkezett be.

Ez alkalomból elnök különösen hangsúlyozza, hogy a kör úgy egyéb tisztviselők választásánál ne a megtsíltetés legyen mérvadó, hanem igenis oly egyének választassanak, kikben az ügybuzgalom a rendszeret és pontossággal párosul.

E jelentés egész terjedelmében tudomásul véte- tett, a benne említettek e ezeken kívül Dzerko Mihály zlatnói tanító pedig mint a tanítótestületbe való be- lépésre ajánlkozók, felvételteknek nyilvánítottak.

7. Pénztárnok jelentése olvasatván, melyszerint a bevétel 1427 frt 10 kr., a kiadás 12 frt 15 kr., maradék 1414 frt 95 kr.

Örvendtes tudomásul szolgál azon határozattal, hogy pénztárnok jövőben az egész vagyoni állapotot azaz a hátrálékban levő tagdíjakat is tüntesse ki, mi hogy megtörténhessék, körelnők a névjegyzékek bektüldésére, az elnökség pedig hátrálékoknak az alap- szabályok a egyéb határozatok értelmébeni behajtá- sára kéri fel.

8. Kemény Gábor könyvtárnok jelentése szerint a könyvtár tényleg majdnem még mindig azon álla- potban van, mint azt a nemes szívű adakozó Ebeczky Emil úrtól kezeihez vette. Áll pedig 314 kötetből, ide- véve a volt könyvtárnok által átadott 15 kötetet is, melyek között a szakmunka igen kevés (nagy rész- ben kötetlen) és Harmos Gábor megyei főjegyző által ajándékozott 5 drb Nógrádmegye szervezete, tehát összesen 419 drb.

E jelentés tudomásul vétetett, s Harmos Gábor megyei főjegyzőnek eme adakozásáért egyhangulag köszönet szavaztatott.

9. A mult 1881-ik évi augusztus hó 4 én Szirákon tartott közgyűlés jegyzőkönyve pontonként olvasatván, annak 5 pontja értelmében Gallovich János a tanító- testület részére 12 kötet könyvet ajándékoznai ígérkezik.

Nevezett úgy Jeseznák Ráfael is mint szinte aján- lattevő, ígéreteik betartására esetleg azok visszavoná- sára elnökileg szólítandók fel.

(Folytatása következik.)

Sziráki okt. hó 23-án.

F. hó 22 én nagy számú érdeklődő közönség ál- tal megalakult a „sziráki koresolyázó egyet.” Elnö- kü Kovács János, jegyző és pénztárnokul Sztachó József, pályafelügyelőül Jöppner Gyula urak választ- tattak meg.

Az egyetbe vidéki tagok is felvételnek. Nem mulasztatom el ez uttal is kiemelni Sziráknak a már többször tanusított s minden jó s nemes czél iránt buzgólkodó közönségét, mert e csak csirájában lévő egyetben már is tömegesen jelentkeztek a beiratáshoz.

Az egyet egyszersmind jól előre gondoskodván a közönség iránti kényelemről, amennyiben 2 darab vasból készült toló szánkákat rendelt meg.

Az egyetnek ez értelemben szabályrendelete o napokban fog a nm. m. kir. belügyminiszter úrhoz jóváhagyás végotti felterjesztetni. — (b á r ó z e n d y.)

B u d a p e s t, okt. 18.

Tisztelt szerkesztő barátom! Hiába! csak rajtam is beteljesült a közmondás, hogy: „senki sem próféta a saját hazájában!” A közéletben — anyagi eszkö- zoimet bizony túlhaladó — tevékenységem ugyan nem mellőztetett s ezért az erkölcsi elismerés nem hiány- zott, de mikor mindez kevésnek találtatott arra, hogy a sok titulus mellé valami vitulus is kerüljön! — A konyérkereső gond tehát elűzött szülővárosomból, bo- dobott ide a „fővárosi élet örökös zajába.” S minthogy váratlanul gyors távozásom miatt alig vehettem itt-ott búcsút, kérlek, adj helyet bocsos lapodban e soraim- nak, melyekben számos jó barátaim s ismerőseimnek meleg köszönetet mondok az irányomban tanusított szíves jóindulatért s magamat továbbra is jó emléke- zetükbe ajánlom, mint ahogy én mindig háláérzettel s ragaszkodó vágyódással fogok rájuk viaszagondolni. Üdvözléssel tisztelő barátod,

Luby Sándor.

Hírek.

Hymen Nógrádmegye egyik előkelő szépségét, Fri- doczky Matild kisasszonyt, Frideczky Lajos kir. törvényszéki elnök ur kedves leányát e hó 23-án je- gyezte el Adorján Lóránt b. gyarmati honvéd hadnagy. — Bogyai Erzsébet kisasszonyt, Bo-

gyay Géza szécsénykovácsi földbirtokos kedves le- nyát e hó 21 én jegyezte el Lexa Zeno dombóvári (Toluam.) uradalmi mérnök. — Manóssy Alajos b. gyarmati építész a az önk. tüzoltó egyet főparancs- noka e hó 24 én vezette oltárhoz Kubányi Ilona kisasszonyt, városunk egyik szépét.

Vádolt nemzet. Azt mondja a statistika, hogy Magyarországon körülbelül 300,000 büntügyi per van a különböző törvényszéki formok előtt, s ha kívá- csik vagyunk megtudni azt, hogy vajon mindig ilyen helyzetben volt-e nemzetünk, akkor a statistika ismét felvilágosít arról, hogy 10 év alatt 50 százalékkal szaporodott a büntügyi perek száma s így a progres- siv növekedés alapján — a jövő elé megdöbbenve nézhetünk. Azt hisztük azonban, hogy az életbe lép- tetendő, jól szervezett csendőrség ezen ijesztő számot lefogja apasztani.

Szécsény, megyénk egyedüli tiszta magyar vá- rosában, ha a fő utcán végig megy az ember, nem kevés honfői aggodalom lepi meg kebelét. Őszintén beszélve, a szégyenpir fogja el az arcát. Ugyanis a kereskedések felett csupa idegen nevek felirvák. Itt Deutsch, ott Svarcz, itt Emberger, ott Slésinger, itt Weinberger, ott Lóvinger. — Az ember azt gondolná, hogy valahol Poroszországban, — a zsidóüldözések főfészkeben van. — Pedig itt van szép Magyarorszá- ban, a melynek kedvéért bizony nem volna szégyen megválni attól a sok erger berger névtől.

A magyar korona területén foglalkozó gazda- tiszték és erdészek segély és nyugdíj-egyesületébe Urban Andor, mint alapító tag, 100 frt alapítvánnyal (földbirtokos F. Becsén), Krolopp Antal gazdatiszt (F. Becsén) és Würth Ignác tisztartó (Sipetben), rendes tagokul az 1882—1888. tagági kötelezettséggel; — Dumpaa Sándor gazdász (Budapest) az 1883—1889-ig tagági kötelezettséggel rendes tagul léptek be közö- lebből. Bejelentéseket eszközöl s kívánatra bejelentési ivatek az egyesületi iroda (Budapest, papnövelde-ut- cza 6. sz.) küld.

Luby Sándor, helyi érdekű képekkel illusztrált Nógrádi Naptárt fog kiadni. Ajánljuk a me- gyei érdekű vállalatot olvasó közönségünk figyelmébe.

A rima-murányi és salgótarjáni vasmű-részvény- társulat közgyűlése f. hó 25-én tartatott meg Buda- pesten. Az igazgatóság részvényenként 10 frt osztalék kiadását indítványozta.

A vidéki hírlapok és az olvasó közönség közötti viszonyt a következő érdekességgel illusztrálja egy vidéki német lap: Egy vidéki lap kiadása valóban kedves dolog. Ha a lap a politikával sokat foglalko- zik, elégedetlen a közönség; ha keveset, akkor látni se akarja. Ha a szöveg nagy betűkkel nyomatik, ak- kor panaszkodnak, hogy a befizetett pénzért kevés a tartalom; ha kis betűk fordulnak elő, akkor nem le- het olvasni, mert a szem romlik tőle. Ha tréfálunk, akkor unalmas laposfejek vagyunk; s ha komolyan írunk: „elesontosodott vastagnyakunknak” neveznek. Hozzunk eredeti cikkeket: elítélnek minket, mert nem „gyűjtünk” elég szorgalmasan; ha pedig „gyűj- tünk szorgalmasan”: akkor pedig azért van panasz, hogy „ezt már régen olvastuk.” Dicsérünk valakit: „rézrehajlók” vagyunk; ha nem dicsérünk senkit, akkor is rézrehajlással vádolnak. Adunk oly cikket, mely az asszonyoknak tetszik: azt mondják rá a fér- fiak, hogy ez csak „fecsegecs”; ha pedig az asszonyo- kat nem elégitjük ki: azt mondják, hogy nem alkal- mas olvasmány a család részére. Vannak olvasók, kik azt hiszik, hogy az újság csak úgy önmagától csiná- lódik s kiállítása se fáradságba, se költségbe nem kerül.

A bujádi közarvatar a helyszíne kiküldött me- gyei árvaszéki bizottság által igen rendezetlen álla- potban találtatott. 2623 frt 83 kr értékű kötvény közt alig volt kettő jelzálogilag biztosítva. Ezen kötvények közül 1292 frt 30 kr értékű időközben nagykoruakká vált jogosultakat illette; az Árvaszékhöz behozatott 1331 frt 50 kr értékű kötvény a 103 frt 50 kr. kész- pénz. Az Árvaszék a kötvények biztosítása, többnek behajtása iránt azonnal intézkedett. A rendtelenség előmozdító Opolesik Ferencz volt közgyám és Lovas Pál volt körjegyző voltak.

A „Losonczy és Vidéke” szép cikket hoz A. M.-től Sükei Károlyról s annak siremléke érdekében. — A „Salgótarján” pedig Madách Imre emlékszámba iránt leltetül. Madách Imre emlékszámba 1878-ban megin- dított gyűjtés eredménye a b. gyarmati takarékpénz- társban gyűjtöcskötetik, s már 1000 forintot meghalad.

A losonczyi casinoegylet meleg hangú felhívást in- téz a közönséghez, hogy Sükei siremlékére adakozzék.

A „Szlávia” ellen. Pozsonymegye közgyűlésén Burián Pál bizottsági tag a következő indítvánnyal lépett föl: „Tekintve, hogy a „Szlávia” prágai bisto- sító társaság szabályai szerint az esetleges kárért a biztosítók „in solidum” összes vagyoniukat kockáztat- ják: ezen társulatnál való biztosítástól a megyebeli községek tiltassanak el.” Ez indítvány közhelyeslé- sőt egyhangulag elfogadtatott.

A B-gyarmati Iparos Ifjúsági egyesület betegsegélyzés és szociális javára november 5-én a polgári iskola nagy terében „Egy székény rejteleme” című, Szilagyi Ede által szerkesztett színművet fogja előadni. Az egyesület tagokai kívül mint munkások ekkorai szerepet fogadtak és a gyakorlatokon szép alkort mutatnak. A székény rejteleme című színművet előadja: Vilmán és Pányik Marianna. — A próbák után itélve előre is jelezhetjük, hogy ez is egy élvezetes előadás lesz, mint a nyár folyamán előadott „Magyar nők Bécében” című előadás volt.

A „Hontmegyei Hírlap” első számaát küldték meg szerkesztőségünknek Szerkesztő Haa Rezső. Megjelen havonként kétszer Ipolyságon. Ára egész évre 3 ft. A lap főleg a hontmegyei közéletet élénk figyelemmel kíséri és így szolgálatát mindenestire jogosult a szomszéd megyében.

A végrehajtó és a költő. Bealint a költőhöz a végrehajtó hát mit foglaljak uram? Ha már foglalni akar valamit, tessék helyet foglalni.

Belügyminiszteri rendelet. Valamennyi törvényhatóságnak! Megvagyok győződve arról, hogy a tör-

vényhatóság megbotránkozással értesült azon gyalázatos kihágásokról, melyek Pozsony sz. kir. városa az antiszemitizmus ezéje alatt elkövetettek, s most Pozsonymegye némely községében követésre láttak. Megvagyok győződve arról is, hogy ha tudatva azon köteleességnek, hogy ilyeneknek előfordulását saját területén megelőzze, s ha ez mindenütt teljes nem sikerülne, az előfordult zavargásokat a közhatalom teljes erejével leverje, a bűnösök irányában a törvény egész szigorát alkalmazza. Részemről felelősségem érzetében köteleességemnek tartom kijelenteni, hogy a tekintetben a mulasztást, a lanyha erélytelen eljárást túrni nem fogom. A polgárok személy és vagyon biztonságát osztály, faj, vagy felekezetre való tekintet nélkül megóvni az államhatalom egyik első kötelessége. Nem szabad, hogy a biztonság egyes igazgatók bűnös törekvései folytán megzavartassék és ez által a magyar állam jó hírneve is csorbát szenvedjen, de nem szabad az sem, hogy egyes — a veszély

beálltával rendszeren bátravonuló igazgatók miatt a rendet csak a félrevezetettek vére árán lehessen helyreállítani. Elvárom tehát, hogy a törvényhatóság azonnal meg fog tenni minden intézkedést oly célból, hogy a területén utalán megkísérlett igazgatásoknak azonnal tudomására jöjjön, azokat e-irájukban elfojtja, s az igazgatókat a törvény szigorának átadja. Elvárom, hogy a területén itt ott mégis mutatkozó zavargásokat karhatalom alkalmazásával is azonnal elnyomja. Elvárom, hogy minden ez irányban tapasztaltakról tett intézkedéseiről hozzám azonnal jelentést tegyen. Réseimről biztosítom, hogy az államhatalom egész erejével fogom ezen eljárásában támogatni. Budapest, 1882. évi október hó 2-án. (Tisza, s. k.)

Felelős szerkesztő:

Horváth Danó.

H I R D E T É S E K.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy üzletemet f. évi november hó 1-től a Takarékpénztár épületéből az annak átellenében lévő Heksch Sámuel-féle házba (a volt cukrász helyiségbe) teszem át, kérvén a nagyérdemű közönséget, hogy bizalmával mint eddig, ugy ezután is megajándékozzon kegyeskedjék.

Magamat a n. é. közönség becses figyelmébe a pártfogásába ajánlva, maradtam

Mély tisztelettel

Gansel József.

Egy 6 - 8 osztályt vagy tanítói képezdét végzett fiatal ember jegyzői segéd minőségben kerestetik.

Annak, ki a zongora és zenében is jár-tas, előny adatik.

Ezen állás jövő évi január 1-től betölthető. — Bővebb feltételek levélben tudhatók meg. Hol?

Megmondja a lap kiadó hivatala.

Fontos mindenkinek!

Élet és egészségügyben!

A HOFF JÁNOS-féle malatagyógytáp gyártmányok a művelt országok legtöbb orvosai által elismertettek, a tudomány által felkarolva, mint pártatlan készítmény a földön koronás fejedelmek által 58-szor kitüntetve, és azért az egész világon a legnevezetesebb betegségeknek mint sokszorosan kipróbált gyógyszer és tápláló élelmiszer vannak.

Legújabb nyilvános bécsi közönlőleveli

1882. április 8-áról

Egy meggyógyult beteglét, ki ötévi kórhóztól már elvesztett hitét volt, szentálművét és csodálatos módon gyógyulásért, hátrados köhéges, rekedtség, mell, gyomor, torok gége bántalmát és szédülését.

HOFF JÁNOS

os. kir. udvari szállító urnak, kir. orvos, tanácsos, a sz. kir. koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a fővárosi orvos és nemrend lovagjának, a Hoff János-féle malatagyógytáp feltalálójának, a egyedüli gyártójának, Európa legtöbb fejedelem udvari szállítójának, Bécs, gyarmati: Grabenhof 2. Ir. és gyári rakár Braunstrasse 8.

Két év óta időnkénti hirt és torokbántalmakban szenvedtem, oly annyira, hogy nem voltam képes hangos szót kiejteni. Bécs első orvosainak múlt évben Giechenbein-féle és Nizsaba-küldték. Nizsából megérkezvén, egy hónap óta az on kitűnő egészségi sűret használtam. Az ő jó tanácsa érdekében nemcsak azt nyilvanítottam, hogy betegségem az ő Hoff János-féle malatagyógytáp segítségével teljesen helyreállt, hanem azóta erős étvágyal bírok és magamat igen jól érzem. Kérem ont, sziveskedjék részemre még további használatot fő ágyagát küldeni. Kiváló tisztelőim után maradtam Bécs, 1882. apr. 8.

Maty Ferencz főúr ruagár és postakertészek tulajdonosa, Mariahilfer-strasse 69.

Hivatalos gyógyszerjelentés.

A HOFF JÁNOS-féle malatagyógytáp hasonlón a Hoff-féle malatagyógytáp, melyek az itteni helyi-egéségi körhöz használatra kiadattak, a gyógyszer-folyam kitűnő gyógyszernek bizonyultak be, a malatagyógytáp az idült mellbajú beteg előtt igen kedvező és kívánt volt; a malatagyógytáp az udalók az elgyengült szervezetek számára igen igen kedvező gyógyszer.

Bécs, 1878. december 13.

Dr. Loeffl, főorvos, Dr. Porlas, főorvos.

Figyelmeztetés.

A valódi Hoff János-féle malatagyógytáp ragályos védjeggyel, a feltaláló arcképe van ellátva. Ahol ez hiányzik, az a gyártmány mint hamisított vizualizandó, mert orvosi vélemények szerint növényanyag hiányosságából az egészségre ártalmas lehet.

Főraktár: Havas Gyula gyógyszerész B. Gyarmaton Stollmann Agoston - Losoncon. Medvecsky Sándor - Léván. Az irgalmasok gyógyszerüzében Vácson.

14-6

Bérbeadási hirdetmény.

A Rétságtól Vác felé vezető úton, az ugynevezett „Lókos” pusztán a középű kis korcsmáregale 1883. évi január hó 1-től bérbeadó. — Bővebb felvilágosítást ad bérmentes levelekre Hrabeczy Imre rétsági gyógyszerész. 3-3

Haszonbér kerestetik.

Egy 700 - 1000 holdas birtok haszonbérbe kerestetik.

Szives ajánlatokat kérnek Giovane testvérek Felső-Sápon, u. p. Pencz.

Eladó ház.

B-Gyarmaton a „Klapka” (kishid) utcában a Szabó János-féle ház szabadkészből eladó. Bővebb értesítéssel szolgál

6-4 Vannay Ignác b-gyarmati ügyvéd.

B R O G L E J Ó Z S E F

gép és rostalemez-gyára Budapest.

GYAR: vaozi-ut, osztrák államvaspálya közelében. RAKTÁR: vaozi-körut, 68. sz. a.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányát, mint:

TRIEURÖKET változó rostával,

tisztító-gépeket, szelelővel, különlegességek malmok számára;

hármaz ekéket, szabadalom szám 28,466.

Cséplőgép-rosták, lyukasztott és hasított lemezek,

vas, acél és ezinkből, valamint mindegyik mezőgazdasági gépek és tárgyak.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.



(30 - 16)

